

ପର୍ଯ୍ୟଟନ

ଚା' ଓଠର ଶୋଷ ନା ମନର ଉତ୍ସୁକ ଅବସୋଧା ଚା'ରେ ତହଲି ଯାଏ ଶୀତ, ଚା' ପିଇ ବର୍ଷା ବି ଗାଏ ଗୀତ। କପେ ଚା'ରେ ଫୁଟି ହୋଇଯାଏ ମନ, ଉଭେଇ ଯାଏ ଅବସାଦ। ଗରମ ଚା' ଗୁାସରେ କେବେ ବୁଡ଼ିମରେ ଗୁମସୁମପଣ, ବତୁରିଯାଏ ଅକ୍ଳାପଣ। ଚା' କପର ଆଖି ଠାରେ ପୁଣି ଅବକିଯାଏ ଜୀବନ, ବେକ ମାରେ ବ୍ୟସ୍ତତା। ତତଲା ତସଲାରେ କ୍ଷୀର ଓ ତିନିର ବୋରା ପାରତି ଶେକ ଯେବେ ଚକମକ ଫୁଟେ ଆଉ କାତ ଗୁାସ ହେଉ କି କାଗଜ ଗୁାସରେ ଭାଳି ହୋଇଯାଏ ସେବେ ପ୍ରତି

ଚା'

କପରେ ଲେଖା ହୁଏ ନିଜକୁ ସିଝେଇ ଅନନ୍ୟକୁ ସୁଖ ଦେବାର କବିତା। ନିଜକୁ ଯେତି ଅନନ୍ୟକୁ ପ୍ରତି ବାଣ୍ଟିବାର ଗପ। ଓଠକୁ ଛୁଇଁଯିବା ଚା'ର ଧର୍ମ ନା ଚା'କୁ ଓଠ ଖୋଜି ହେବା ଗୋଟେ ନିୟମ। ଚା'ର ଉତ୍ସୁକ ପ୍ରେମ ପାଇବାକୁ ଏହାକୁ ଆପଣ ଏକ ବଦଭ୍ୟାସ କହିପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଚା' ଗୁାସର ଗରମ ଛୁଆଁ ପାଇବାକୁ ଏକ ନିତିନିଆ ନିଶା ? ଚା' କିନ୍ତୁ ଓଠର ଆବଶ୍ୟକତା, ଚେନସନ ଫୁର ଫର୍ମୁଲା, ଦିନ ଆରମ୍ଭର ଉର୍ଜା, ହାଲିଆ ଦେହର ବୁଣ୍ଡର ଡୋଳି। ଯାହା କେବଳ ଖାଲି ଶୀତ ନୁହେଁ ସବୁ ଋତୁରେ ଖୋଜାପଡ଼େ। କିନ୍ତୁ ହିଁ ଶୀତ ଦିନେ ହାତରକ୍ତ ଶୀତକୁ ତେତାବଦନା ଦେବାକୁ ଚା' ସମପ୍ରକ ହାତରେ ଥାଏ, ଦେହ ଅଭିଗଲେ-ଅଭିଲା ଓଠ ଚା' ପାଖକୁ ଥାଲିଯାଏ... ଶୀତର ସ୍ୱେଦର ଘୋଡ଼ିଥିବା ସହର ଆଉ ବାଦରେ କାଳି ହୋଇଥିବା ଗାଁ ବି ଏହି ଶୀତକୁ ଭୋଗିବାକୁ ଚା'ର ଉତ୍ସବ ପାଲେ। ସନାଳେ ସନାଳେ ସହରରେ କମ୍ପଳ ତଳୁ ବାହାରି ଆସି ଛକର ଚା' ଦୋକାନରେ ଭିତ

କମାନ୍ତି ସହରଥା। ରକମ ରକମର ଚା' ପିଇ ଶୀତକୁ ନିଜନିଜ ଅନ୍ତାଳରେ ଭୋଗନ୍ତି ସହରର ଲୋକେ। ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ସକାଳ ହେଉ କି ସଞ୍ଜ ଓଠ ଯେବେ ଉତ୍ସୁକ ଚା' ଖୋଜେ ସେବେ ଏମାନଙ୍କ ଫୁଟୁଣ୍ଡା ଚା' କେବିଲ ପାଖରେ ଜମେ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼... ଖାଲି ଭୁବନେଶ୍ୱର ନୁହେଁ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବି ଶୀତକୁ ଚା' କପର ତେଜ ଦେଇ ସହରରୁ ଭଗେଇ ଚିପିଥାଏ ସହରଥା। କପରୁ ଚା' ଓଠ ଯେତେ ଯେତେ ପିଇଥାଏ, କବିର କବିତା ସେତେ ସେତେ ଚା' ବିତ୍ତ ଓ ବରିତ୍ତ ବଖାଣୁଥାଏ... ମାଲକାନଗିରିରେ ସଞ୍ଜ ନଈବା କ୍ଷଣି ଲୋକେ ଶୀତ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଶୀତକୁ ଧମକ ଦେବାଭଳି ଚା' ଚିଆରି କରିବାକୁ ଦୋକାନୀକୁ ବରାଦା ଦିଅନ୍ତି। ପିଲାଠୁ ବୁଢ଼ା ସମସ୍ତେ ଏଠି ଚା' ପିଇବାକୁ ଗହଳି କରନ୍ତି। କୋରାପୁଟ ହେଉ କି ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଫୁଲବାଣୀ ହେଉ କି ବାଲିଗୁଡ଼ା... ଶୀତକୁ ଭଗେଇବାକୁ ଯେତେ ନିଆଁ ଜାଳି ଭୟ ଦେଖାନ୍ତୁନା କାହିଁକି ଶୀତ କେଉଁ ତରିବାର ଋତୁ ଯେ, ନିଆଁକୁ ବି ଦେଖାତିର କରି ମଣିଷର ଦେହକୁ ଦିଏ ଅରାଲ। କିନ୍ତୁ ଶୀତକୁ କପେ ଗରମାଗରମ ଚା' ପିଆଇ ଦେଲେ ଶୀତ ଛାଏଁ ଛାଡ଼ିଯାଏ ଆଉ ଗରମ ଚା'ର ତକ୍କତ୍ୟରେ ପତି ଅଭିମନ୍ୟୁ ପରି ଆହତ ହୁଏ... ବାହାରିବାର ବାଟ ନପାକ ଶେଷରେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରେ ଶୀତ...

ପର୍ଯ୍ୟଟନର ନୂଆ ସମ୍ଭାବନା ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳା

କେଉଁମାନେ ଓ କାହିଁକି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ?

ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁମାନେ ସହରର କୋଳାହଳ ଭିତରେ ରହି ନିରୋଳାରେ ମୁକ୍ତ ପରିବେଶ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳା ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ। ଏଠାରେ ସେମାନ ବଣଭୋଜି ସହିତ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପାଖରୁ ଅନୁଭବ କରି ପାରିବେ। ଏଥିସହ ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରିର ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସମାଗମ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ ପକ୍ଷୀପ୍ରେମୀଙ୍କ ଲାଗି ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳା ଦର୍ଶନୀୟ। ସେହିପରି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ କ୍ୟାମେରା କେନ୍ଦ୍ରରେ କଏବ୍ କରୁଥିବା ଫଟୋଗ୍ରାଫରଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଶୋରାକ ମିଳିବ।

କେମିତି ଯିବେ ?

ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ପାଖାପାଖି ୧୯୦ କିମି ଦୂରରେ ରହିଛି। ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ କାରଯୋଗେ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ କୋଳିମାଟି ନିକଟସ୍ଥ କୁମ୍ଭତ ଛକଠାରୁ ଡାହାଣକୁ ପ୍ରାୟ ୧୮ କିଲୋମିଟର ଗଲେ ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳା ପଡ଼େ। ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯଦିଓ ସବୁଦିନିଆ ରାସ୍ତା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଋତୁରେ ଏଠାକୁ ଯାଇ ହେବ ଏବଂ ସେଠାରେ ବଣଭୋଜି କରିହେବ। ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ବଣେଭୋଜି କରିଥାନ୍ତି, ସାଧାରଣତଃ ନିଜ ସହିତ ସମସ୍ତ ଭୋଜି ସାମଗ୍ରୀ ସାଥିରେ ନେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରୁ କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରି ଭୋଜି କରିଥାନ୍ତି। ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳାକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ଭାବେ ବିକଶିତ କରିବା ଲାଗି କୌଣସି ଉଦ୍ୟମ ହୋଇନାହିଁ। ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ଓ ଶୌଚାଳି ଲାଗି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ଏକ ଅଲୁଆଲୋଡିତ ସ୍ଥଳୀ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରଶାସନ ତତ୍ପରତା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ।

ପ୍ରକୃତି ଓ ପରିବେଶକୁ ଭଲପାଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳା ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥାନ। ଯଦି ଆପଣ ସହରର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ପରିବେଶଠାରୁ ଦୂରକୁ ଯାଇ କିଛି ସମୟ ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ କଟାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରିବେ। ସେଠାରେ ମନୋରମ ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭା କୌଣସି ଏକ ବଲିଭଦ୍ର ସିନେମାରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦୃଶ୍ୟ ପରି ମନେ ହେବ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ ?

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ଆନନ୍ଦପୁର ବ୍ଲକର କାନ୍ଦବାହାଳା ଗାଁର ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଶାଖା ଗାଁ ବା ପଡାଗ୍ରାମ ହେଉଛି ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳା। ଏହି ଗାଁଟି ଘଣ୍ଟ କର୍ମାଳ ଭିତରେ ରହିଛି। ପୁଣି ଏହି କର୍ମାଳ ଭିତର ଦେଇ ବହି ଯାଇଛି ବୈତରଣୀ ନଦୀ। ଆଉ ବୈତରଣୀ ନଦୀର କର୍ମାଳ ଦେଇ ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳା ଅତିକ୍ରମ କଲା ବେଳେ ଏକାଧିକ ଦୃକ୍ଷରୋଧକୁ ଛୁଇଁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛି। ସବୁଜିମା ଓ ନୀଳ ଜଳରାଶିର ସମନ୍ୱୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ଦୃଶ୍ୟ। ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା, ଦରଗୁଡ଼ିଶିଳାରେ ବୈତରଣୀ ସ୍ରୋତସ୍ନିନୀ କିନ୍ତୁ ଜଳର ଗଭୀରତା କମ୍। ତେଣୁ ତଟାଟା ପଥରେ ବୈତରଣୀର ପାଣି ଧକ୍କା ଖାଇ ଯେଉଁ କୁକୁକୁ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ବିମୁଗ୍ଧ କରିବ।

ସାତପଡ଼ାରେ ମିଳେ ନୈସର୍ଗିକ ଆନନ୍ଦ

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ସାତପଡ଼ା ପୁରୀଠାରୁ ୫୦ କିଲୋମିଟର ଭୁବନେଶ୍ୱର ବିମାନ ବନ୍ଦରଠାରୁ ୧୨୦ କିଲୋମିଟର ସାତପଡ଼ା ଯିବାକୁ ହେଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର-ପୁରୀ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ୪୯ କିଲୋମିଟର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଗଭୀରତା। ଏହା ଅନନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ମାନଚିତ୍ରରେ। ଇରାଓଡ଼ି ତଲୁକା ସାତପଡ଼ାର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ। ସାତପଡ଼ା ଅର୍ଥ: ସାତ (୭) ପଡ଼ା (ଗ୍ରାମ)। ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀ ସାଇକେଲ ଓ ଅଗୋରିକ୍ସା ଯୋଗେ ସାତପଡ଼ା ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି। ବେଶବିଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ସାତପଡ଼ାର ଜଳରାଶିରେ ତଲୁକା ମଜା ନେବା ସହ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିଭାଗର ବିସ୍ତାରିତ ଅନୁଭବ ଅନୁପମ। ଅତିଥି ବେଳେ ଭବଷର ଆତିଥ୍ୟତା ଏଠାରେ ଆଣିଦେଇଥାଏ ଅସରକ୍ତି ଆନନ୍ଦ। ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭାଭାଜିରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବିମୋହିତ ହେବା ସହ ପ୍ରକୃତିର ବିବ୍ୟ ଭାବନା ନେଇ ମନକୁ ବୁଝି ଲଭିଥାନ୍ତି। ବିଶେଷକରି ସାତପଡ଼ା ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ସୁଖ୍ୟାତି ଆଣିଥିବାରୁ ବେଶବିଦେଶର ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆଶାତୀତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି।

ମନୋଲୋଭା ଉପତ୍ୟକା ସାପନାଳ

କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏମିତି ଏକ ମନୋଲୋଭା ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳ ରହିଛି ଯାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିପାରି ନାହିଁ। ଏହି ସ୍ୱଳ୍ପଜ୍ଞାତ ମନୋରମ ପ୍ରାକୃତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳଟିର ନାମ ହେଉଛି 'ସାପନାଳ'। କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲା ବାଲିଗୁଡ଼ା ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସଲଗୁଡ଼ା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଚକାସିଂ ଗ୍ରାମ ଉପକଣ୍ଠରେ 'ସାପନାଳ' ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳ ରହିଛି। ଏହାକୁ ପ୍ରାକୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ 'ନିରବ ଉପତ୍ୟକା' ବୋଲି କହନ୍ତି। ସାପନାଳ ଏକ ପାହାଡ଼ ନଈ। ଚକାସିଂ ଗ୍ରାମ ସଂଲଗ୍ନ ପାହାଡ଼ ପାଦତଳରେ ପଥୁରିଆ ଶଯ୍ୟା ବେଳେ ନଦୀଟି ବହୁଥିବାର ମନୋରମ ଦୃଶ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦନା କରିଥାଏ। ଠିକ୍ ଚକାସିଂ ଗ୍ରାମ ଉପକଣ୍ଠରେ ନଦୀଟି ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ତାକୁ ବେଗରେ ତଳକୁ ଭାମ ଗର୍ଜନ କରି ଲମ୍ଫ ପ୍ରଦାନ କରି ଏକ ଜଳପ୍ରପାତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି। ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ଖଣ୍ଡ ବେଳ ସାପନାଳ ନକ୍ଷିତ ଦୂରଲଭ ବଜେଜ ବହୁଥିବା ବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ସାପନାଳ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ। ଏହି ଜଳପ୍ରପାତର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ପାହାଡ଼ ଓ ରାଶିରାଶି ଶାଳ ଜଙ୍ଗଲ ମନରେ ଉନ୍ମାଦନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ। ସାପନାଳ ଜଳପ୍ରପାତକୁ ନେଇ ପ୍ରାକୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ଲୋକକଥା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ କନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଦିବାସୀମାନେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ। ଏକଦା ଜଣେ କନ୍ଧ ରମଣୀ ନିଜର ଶିଶୁପୁତ୍ରକୁ ଚା' ପୋଷା ଛୁକୁର ମାଫିଠରେ ନଦୀ କୂଳରେ ଶୁଆଇବେଇ ଜଙ୍ଗଲରୁ ମହୁଳ ଫୁଲ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା। କନ୍ଧ ରମଣୀ ଜଙ୍ଗଲରୁ ମହୁଳ ଫୁଲ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥାଏ ଏବଂ ଛୁକୁରଟି ଶିଶୁପୁତ୍ରକୁ ଡାକିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଏତିକି ବେଳେ ଅଜଗର ସାପଟିଏ କେଉଁଠୁ ଆସି ଉଭୟ ଶିଶୁପୁତ୍ର ଓ ଛୁକୁରକୁ ଗିଳି ପକାଇଲା। ଏହାପରେ ଅଜଗର ସାପଟି ନଦୀ ସୁତଙ୍କ ବେଇ କିଛିବଟ ଆଗରେ ବାହାରିଲା। ସାପଟି ସୁତଙ୍କ ବେଇ ଯେଉଁଠାରେ ବାହାରିଲା ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ହେଉଛି 'ସାପନାଳ'। ଏବେ ବି ନଦୀ ଶଯ୍ୟାରେ ଏକ ପଥର ସୁତଙ୍କ ରହିଛି ଏବଂ ସାପ ଆକାରର ଏକ ଚିହ୍ନ ରହିଛି। ଅନ୍ୟ ମତରେ, ନଦୀଟି ସାପ ଭଳି ଭାଷଣ ଅଙ୍ଗାବଙ୍ଗା ପଥରେ ଗତି କରୁଥିବାରୁ ଏହାର ନାମ ସାପନାଳ ହୋଇଛି। ସାପନାଳ ନଦୀଟି ପାହୁଡ଼ା, ଗମେରବଡ଼ି, ତକଡ଼ି, କକୁ ଆଦି ପାହାଡ଼ର ଛାତି ଭିତ ଅତି ତୀବ୍ର ବେଗରେ ସର୍ପିଳ ଗତିପଥରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଛି। ନକ୍ଷର ଛୁକୁରକୁ ଶକ, ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ଖସି ପଡୁଥିବା ଜଳପ୍ରପାତର ଭାମଗର୍ଜନ ଶବ୍ଦ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିର ଶାବ୍ଦ ବାତାବରଣ ଏଠାରେ ପରିବେଶକୁ ଭିନ୍ନ ରୂପ ଦେଇଥାଏ।

କେମିତି ପହଞ୍ଚିବେ ?

ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲା ସଦର ମହକୁମା ଫୁଲବାଣୀର ଦୂରତା ୨୨୦ କିଲୋମିଟର। ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଫୁଲବାଣୀକୁ ରେଳସେବା ନ ଥିବା ବେଳେ ଭଲ ବସ୍ ସେବା କିନ୍ତୁ ରହିଛି। ଫୁଲବାଣୀରୁ ବାଲିଗୁଡ଼ା ୮୫ କିଲୋମିଟର। ବାଲିଗୁଡ଼ାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଛକରୁ ବାରଖମା ରାସ୍ତାରେ ୧୦ କିଲୋମିଟର ଗଲାପରେ ଆପଣ ବାରଖମା ବଜାରରେ ପହଞ୍ଚିବେ। ବାରଖମାରୁ ୫ କିଲୋମିଟର ଗଲାପରେ ସଲଗୁଡ଼ା ପଞ୍ଚାୟତ ସଦର ମହକୁମାରେ ପହଞ୍ଚିବେ। ସଲଗୁଡ଼ାରୁ ୩ କିଲୋମିଟର ଜଙ୍ଗଲିଆ ଓ ପଥୁରିଆ ରାସ୍ତା ବେଇ ଗଲେ ଆପଣ ସାପନାଳ ପ୍ରାକୃତିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିପାରି ପାରିବେ।

